

[Parkov.]

Slutningen: efter at alt andet var glippet for et Forsvar, stod det paa Eksistenskampen, om man skulde bukke under helt og slaas til Jorden. Men her er ikke Tale om dette. Eksistenskampen vil blive ført lige ved Begyndelsen af en Krænkelse af vor Neutralitet, lige ved Begyndelsen af et Forsøg af en anden Magt paa at sætte sig fast paa danske Kyster eller i danske Farvande. Dør er Eksistenskampen, og netop som Forholdene er nu, i Modsætning til tidligere, har man jo Ret til at kræve og vente, at Folkenes Forbund vil gribe ind, saaledes at hvis en Stat bliver uretmæssigt angrebet, skønt den har stillet sig neutral og fremfor alt ønsker at leve i Fred og god Forstaaelse med alle, og den sætter sig til Modværge, vil Hjælpen komme omgaaende. Det ved man. Det har man ikke vidst tidligere, men Folkenes Forbund har forpligtet sine Medlemmer til, at hvis der sker Angreb paa en Stat, skal alle andre Medlemmer af Folkenes Forbund strømme til og komme den angrebne til Hjælp.

Nej, det, vi ønsker, er ingenlunde Fantasterier, ingenlunde udenfor Realiteternes Verden. Men det, den ærede Ordfører beskæftiger sig med, er udenfor Realiteternes Verden. Og det maatte han vide, det ved i øvrigt vel nok alle, som vil vide det, at saaledes som Danmark nu en Gang er beliggende, er der en Fare for, at ved en Konflikt af nogen større Betydning kan vi ikke faa Lov til at leve i Fred, kan ikke undgaa, at vore Kyster og Landstrækninger besættes af en eller flere af de krigsførende Magter, medmindre vi har gjort vort yderste for at afvise og afværge en saadan Krænkelse. Jeg tror derfor, vi netop er nede paa Jorden med vore Forslag.

Vi skal kunne opretholde Orden, siger den ærede Ordfører, ved vore Kyster og i vore Farvande. Ja, Orden, vil det sige, at hvis man vil skride ind over Grænsen, hvis man kommer og vil besætte et eller andet Punkt, og der er Tale om Styrker, som vi mener ikke at kunne binde an med, saa har vi ingen Pligter, saa ved de, at de begaar noget forkert, og saa kan de uhindret skride ind overfor os? Hvis det er at opretholde Orden, maa jeg sige, at saa kan jeg ikke finde, at der skulde være Brug for saa store Styrker, som der er Tale om i Lovforslaget. Den ærede Ordfører siger, at det er landsskadeligt at henlede Folkets Opmærksomhed paa Udtalelser, som fremkommer udefra. Det er efter min Formening, og jeg tror, der er mange, der deler denne Opfat-

telse, landsskadeligt at holde Folket i Uvidenhed om Følgerne af at give Tilslutning til et Lovforslag, som det, der her foreslaas. Det er landsskadeligt, og det vil ogsaa, hvis Ulykken skulde komme over os, til den Tid blive dokumenteret, at det var landsskadeligt. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at vi, og ogsaa de ærede Medlemmer, som giver Tilslutning til Forslagene her om Vagtkorps og Statsmarine, gør opmærksom paa, hvad de sandsynligste Følger for Danmark vilde blive, hvis vi gik ind for disse Forslag.

Vi har erklæret, at vi var rede til at træde i Forhandling med de andre Partier om Formaalet, at vi var rede til til enhver Tid at tiltræde Forslag om, at man skulde sætte sig i Forbindelse med de andre skandinaviske Magter for at se at komme til et Grundlag for, hvorledes man skal opfatte de Forpligtelser og de Rettigheder, man har som Medlemmer af Folkeforbundet. Det har man ikke villet være med til fra nogen anden Side, men vi er til enhver Tid rede til at gaa ind i disse Forhandlinger.

Og med Hensyn til, at vi ikke skulde have Ret og efter min Formening ogsaa Pligt til at søge Underretning om, hvorledes man i Udlandet ser paa disse Forsøg paa at skabe et ubrugeligt Vagtværn og en lige saa ubrugelig Statsmarine, vil jeg minde om, at der intet som helst er, der hindrer Radikale og Socialdemokrater i at samarbejde med andre af samme politiske Afskygning i andre Lande; de har internationale Forbindelser, og de arbejder ogsaa sammen med disse om de Spørgsmaal, som er fælles, og som interesserer dem.

Med Hensyn til Forslaget om Indtegning til Vagtkorpset skal jeg sige, at vort Mindretal har i Betænkningen givet Udtryk for den Mening, at Ophævelsen af den almindelige Værnepligt ikke var i Overensstemmelse med Grundlovens § 88. Den Opfattelse har vi fremdeles, og vi synes, at hvis der kan være Tvivl om, hvorvidt et Lovforslag af den ene eller anden Art er i Overensstemmelse med Grundloven, saa skal man holde sig fra at forelægge eller søge det vedtaget. Jeg kan nemlig ikke se andet end, at man ikke kan overlade til den enkelte at afgøre, hvorvidt han vil opfylde Pligten til med sin Person at staa til Raadighed for Landets Forsvar, og det er det man gør, idet man foreslaar, at man skal have Ret til, hvis man ikke vil indlemmes i Vagtkorpset eller Statsmarinen, at sige: Jeg vil ikke indtegnes i Rullen. Forholdet er jo for øvrigt det, at ved Mobilisering kan alle indkaldes nu, saa længe den